

**LENGVOSIOS ATLETIKOS MANIEŽO SU AUTOMOBILIŲ SAUGYKLA PERKŪNO AL. 5, KAUNE,
PROJEKTAVIMO ATVIRO PROJEKTO KONKURSAS**

recenzentas arch. dr. Martynas Mankus

2019-10-23

BENDROS PASTABOS

ĮŽANGINĖ PASTABA:

2019-10-22 įvykusiame viešame Projekto darbų aptarime, lengvosios atletikos sporto bendruomenė išreiškė susirūpinimą dėl tolimųjų metimų sektoriaus įrengimo.

Atkreipiamas dėmesys, kad vertinant darbus, remiamasi Sąlygose pateikta Techninės Užduoties formuluote, ir detalesnis sporto funkcijų vertinimas, atsižvelgiant į patikslintą programą neatliekamas.

Vertinant remtasi Sąlygose pateiktais vertinimo kriterijais, išskyrus K5, kainą.

Vertinimo kriterijus K1 – Miestovaizdis. Projekto sąveika su vietos urbanistinėmis, architektūrinėmis bei kraštovaizdžio vertėmis.

Teritorija priklauso Ažuolyno sporto statinių kompleksui – iš vienos pusės, žaliojo masyvo pašonėje, iš kitos – greta kitų statinių, priklausančių NKPV, Kauno Ažuolyno sporto statinių kompleksui.

Konkurso sąlygos, teritorijos raidos programa, detalusis planas nurodo į ~102x70x13 m ortogonalų tūrį su fiksuota vieta teritorijoje. Akivaizdu, kad norima programa, didelis vientisas tūris, nesuteikia daug erdvės tūrio modeliavimui: dinamiškesnei formai, smulkesniam masteliui. Kyla klausimas, ar galima kalbėti apie potencialią urbanistinę idėją, kai pastato vieta ir tūris jau gana aiškiai apibrėžtas, - konkurso programos įgyvendinimo erdvinė išraiška visvien bus ortogonalus tūris.

Išskirtinis kontekstas sąlygotų, kad projektuojamo maniežo erdvinė ir fasadų kompozicija turėtų derėti prie A. Rozenbliumo sporto Halės ir V. Landsbergio-Žemkalnio Kūno kultūros rūmų (KKR) pastatų. Taip pat, vietinė architektūros dominante žada tapti ir greta rekonstruojamas S. Dariaus ir Girėno stadionas. Tinkamas šiai vietai architektūrinis sprendimas turėtų pasižymėti jautrumu aplinkai: tiek tūrio masės švelninimu, tiek aplinkai derančiomis medžiagomis.

Akivaizdu, kad tarpukario laikotarpiu, į NKPR registrą įtrauktų statinių apsuptyje (Kauno Ažuolyno sporto statinių komplekso sporto halė ~16,5 m, Kauno Ažuolyno sporto statinių komplekso kūno kultūros rūmai 17 m) objektas turėtų būti kuo įmanoma žemesnis, kad neužstotų vertingų gretimybių apžvalgos.

Vertinimo kriterijus K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas. Pastato eksterjero ir interjero kompozicinė visuma turi būti aukštos kokybės, atspindėti šiuolaikinės architektūros tendencijas, išreikšti funkcinę maniežo koncepciją inovatyviu būdu.

Recenzavimui pateikti 8 darbai, visų rodikliai labai panašūs. Visi darbai beveik idealiai laikosi nustatyto statinio dydžio – 102 x 70 m. Bendras plotas svyruoja nuo ~14000 iki 16000 m²; aukštis – nuo ~14 iki 16 m; šiame aukštyje autoriai projektuoja nuo 2 iki 4 aukštų.

Erdvinė konkursinių darbų išraiška dėl griežtų funkcinių reiklavimų skiriasi nežymiai – 6 darbai modeliuoja ortogonalų tūrį, 2 siūlo dinamiškesnę ar aptakesnę formą. Pastato kontekstualumui svarbi ir išorės apdaila – ji įvairuoja nuo aplinkiniams pastatams būdingo betono ir medžio (stadiono rekonstrukcija) iki metalo (aliuminio kompozitas, Corten'as) ir metalo tinklo (perfotuota skarda). Visuose objektuose pasitaikantis fasadinis stiklinimas kai kuriuose pasiūlymuose įgauna dominuojantį charakterį.

Vidinę pastato struktūrą labai apibendrintai galima padalinti į dominuojančią maniežo erdvę ir smulkesnes patalpas (holas, kavinė, gimnastikos ir treniruoklių salės, persirengimo kambariai, administracijos patalpos ir kt.). Dažniausiai pasitaikantis sprendimas – pastarąjį bloką planuoti išilgai Šlovės alėjos. Du

darbai pasiūlė alternatyvius variantus prie alėjos projektuojant maniežo erdvę, – tokių siūlymų esmė: į Šlovės alėjos pusę patraukliai atverti kasdienį treniruočių procesą. Tačiau tokiais atvejais kiek išilgėja funkciniai ryšiai: nuo projektuojamų holų prie alėjos reikia pasiekti toliau esančias patalpas.

Konkurso sąlygos leidžia laisvai planuoti pagrindinės įeigos vietą, kuri renkamasi įvairiai: arčiau sporto Halės, arčiau Kūno kultūros rūmų, per vidurį.

Vertinimo kriterijus K3 - Pastato struktūros funkcionalumas. Projekto tinkamumas sporto veikloms vykdyti.

Transporto judėjimas sklype siūlytas skirtingas: įvažos į požeminę automobilių saugyklą projektuotos ir iš pietinės ir iš šiaurinės pusės. Vienas darbas (Musculus) pasiūlė ir skirtingus automobilių eismo scenarijus skirtingų renginių metu. Visuose darbuose suprojektuotas Sąlygose numatytas automobilių kiekis požeminiame parkinge. Statybiniu požiūriu, racionaliau įrengti požeminį parkingą po visu pastatu, nes būtent taip bus kasama pamatų duobė. Daugumoje Projektų abejonių kelia žmonių evakuacijos iš požeminės automobilių stovėjimo aikštelės galimybės: atstumai iki laiptinių / išėjimų dauguma atvejų yra didoki.

Pagal Sąlygas, „*Planinė pastato struktūra parenkama vadovaujantis Statytojo reikalavimuose pateiktais patalpų poreikiais, įvertinus numatomus sportininkų, darbuotojų ir lankytojų srautus*“. Funkcionalumo požiūriu tobulesni tie darbai, kurie apsvarstė ir pateikė skirtingų srautų schemą. Apibendrintai, pusė darbų siūlė vieną bendrą įėjimą visoms lankytojų grupėms, kita pusė siūlė atskirus įėjimus. Tačiau kartais šie srautai pastato viduje kertasi, kas laikytina efektyvaus naudojimo apribojimu: pavyzdžiui, kuomet į persirengimo kambarį galima patekti tik iš žiūrovų holo.

Galima išskirti kelis būdus zonuoti funkcinis blokus: per pirmą ir antrą aukštus, arba dalį patalpų planuojant rūsiu patalpose. Toks skirstymas įmanomas, bet klausimų kelia sporto paskirties patalpų dėstymas skirtingose maniežo pusėse ir lygiuose (aukštuose) – tokiais atvejais pastato funkcionalumas nukenčia.

Pateiktuose Projektuose esama ir vidaus laiptinių, kurios turėtų būti evakuacinės, bet neturi išėjimo tiesiai į lauką.

Vertinimo kriterijus K4 – Tvarumas. Pateiktame projekte, siūlomoje konstrukcijoje ir eksploatacijoje laikomasi tvarumo principo, įskaitant pastato sąnaudas socialiniu, aplinkosauginiu ir finansiniu požiūriu visos jo tarnavimo trukmės metu.

Cituojant Sąlygas, „*Numatomas Pastato projektavimo ir statybos biudžetas yra apie 14,28 mln Eur įskaitant mokesčius. Į šią sumą įtrauktos visos aplinkos tvarkymo ir kitos su objekto statyba susijusios išlaidos. Šis biudžetas dar nėra galutinis, tačiau ši suma konkurse turėtų būti naudojama kaip darbinis biudžetas*“. Šis biudžetas, įvertinant Objekto bendrą plotą, sudaro ~1000 e / m² kainą. Tai pakankamai nedidelė suma, ir, net papildomai įvertinant teiginį, kad biudžetas nėra galutinis, daugelis Konkurso dalyvių, analizuodami šį aspektą, apsiribojo bendromis frazėmis. Cituojant vieną darbų AR, „*atsinaujinančios energijos šaltinių bei sistemų ir „žaliųjų“ sprendinių nenumatoma naudoti dėl per mažo projektui įgyvendinti numatyto finansavimo*“.

Galima būtų išskirti natūralių medžiagų panaudojimą kai kuriuose Projektuose: medžio konstrukcijas maniežo denginiui, ar medinę išorės apdailą.

„ATVIRAS MANIEŽAS“

K1 – Miestovaizdis

Lakoniškas ortogonalus tūris, apdaila (greičiausiai) susišaukia su kitoje Šlovės alėjos pusėje rekonstruojamu Stadionu.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Darbas siūlo holus / administracinį bloką talpinti ne prie Šlovės alėjos, bet iš nugarinės pusės. Susiformuoja netikėtas, bet patrauklus rakursas – maniežas per įstiklintas vitrinas atsiveria iš Šlovės alėjos – praeiviai tampa žiūrovais.

Maniežo erdvės interjeras funkcionalus ir paprastas, persiliejančias su Šlovės alėjos parteriu. Viešosios patalpos / holas išdėstytos nugarinėje maniežo pusėje. Pagrindinio įėjimo holas suplanuota kaip ~11m aukščio erdvė.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Srautų schemoje autoriai rodo personalo, lankytojų ir sportininkų judėjimo kelius pastate, tačiau kelia abejonių noras visus įleisti per tą patį pagrindinį įėjimą, - srautai išsiskiria vėliau (juolab, kad yra galimybių patekti iš kitos pastato pusės). Todėl kai kuriose vietose kyla klausimų, ar jie nesikirs. Pavyzdžiui, ar netrukdo viena kitai šalia sukomponuota žiūrovų tribūnų ir apšilimo zona? Apšilimo zona išdėstyta išilgai eilės administracinių patalpų ir persirengimo kambarių – jai gali pritrūkti privatumo / atskirumo.

Taip pat, abejonių kelia ir sporto zonos išplanavimas – ar logiška toje pačioje maniežo erdvėje dėstyti ir treniruoklių bei gimnastikos sales?

Pastato naudojimo gyvybingumą gali sumažinti kavinės atitraukimas nuo pėsčiųjų srautų į pastato kampą prie Perkūno alėjos.

K4 – Tvarumas

Nors tvarumo aspektai Projekto aprašomojoje dalyje neišplėtoti, jo požiūriu teigiamai vertintinas autorių siekis naudoti medį: tiek išorės apdailai, tiek maniežo perdengimo santvaroms.

Apibendrinimas

Lakoniškas ir skoningas darbas, nors tūrio ir fasadų modeliavimas neatitrūksta nuo kiek banalios dėžės įvaizdžio. Patrauklus ir humaniškas medžio apdailos pasiūlymas.

„ATVIRAS MIESTUI“

K1 – Miestovaizdis

Projekte siūlomas ortogonalus programą atkartojantis tūris, kurio vizualinis poveikis švelninamas subtiliu fasadų modeliavimu.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Administracinių ir patalpų sportininkams blokas komponuojamas išilgai Šlovės alėjos, iš kurios numatomi įėjimai iš Šlovės alėjos.

Išorės apdailai parinkti, autorių nuomone, daugiaplaniškumą užtikrinantis perforuotos skardos lankstiniai. Daugiausia dėmesio (labiausiai išmodeliuotas) skirta pagrindiniam fasadui iš Šlovės alėjos pusės, kiti fasadai kuklesni. Numatyta eilė identiškų įėjimų į pagrindinį holą, neišskiriant ir neakcentuojant nė vieno iš jų.

Maniežo erdvės interjeras funkcionalus ir paprastas. Holas projektuojamas kaip žema (vieno aukšto aukščio) persiliejančių erdvių seka.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Pastato struktūra remiasi logišku žiūrovų ir sportininkų / administracijos srautų atskyrimu.

Klausimų keltų persirengimo kambarių su treniruoklių ir gimnastikos salėmis ir apšilimo erdvių išdėstymas antruose aukštuose priešingose maniežo pusėse.

Numatyta transformacijos galimybės: skirtingų varžybų organizavimo maniežo erdvėje ir pirmo aukšto viešųjų erdvių (holo).

K4 – Tvarumas

Tvarumo aspektu, paminėtas tik saulės elementų panaudojimas ant pastato stogo.

Apibendrinimas

Profesionaliai sukomponuotas darbas, kuriam, nepaisant ortogonalumo, kiek labiau pavyksta nutolti nuo masyvios dėžės įvaizdžio, ir šaligatvio lygyje pasiekti žmogišką mastelį.

„AŽUOLYNAS“

K1 – Miestovaizdis

Nors autorių teigimu, „siūloma projektuojamo lengvosios atletikos maniežo pastato idėja – tūris, kuris išsilieja iš gamtos, bet kartu išlieka giminingas aplinkinių statinių tūriams, natūraliai, formomis ir

apdaila užpildanti funkcines ir vizualines erdves“, sunku pasakyti, kuo projektuojamas objektas skiriasi nuo elementaraus pagal detalų planą ir funkcinę programą sugeneruoto tūrio.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Administracinių ir patalpų sportininkams blokas komponuojamas išilgai Šlovės alėjos, iš jos numatant pagrindinius jėjumus.

Susidaro įspūdis, kad siūlomo Projekto architektūrinis sprendimas apsiriboja žaismingu fasadų piešiniu.

Atrodo, kad autoriai nespėjo perteikti ir detalizuoti visų Projekto idėjų. Pateikti interjero sprendimai (salės ir holo vizualizacijos) kiek paviršutiniški, ir neatskleidžia galimos Projekto potencijos.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Nėra pateikta funkcinių srautų schema, todėl pastato funkcinis veikimas sunkiau suprantamas ir keliantis klausimų. Pavyzdžiui, atrodo neįmanoma logiškai atskirti žiūrovų ir sportininkų srautų, nes vienas persirengimo kambarių turi jėjumą tik iš pagrindinio (žiūrovų) holo. Kitas pavyzdys - pagrindinis jėjimas į salę yra visai greta sanmazgų bloko (?).

Nors AR minimos plieninės santvaros, iš brėžinių atrodytų, kad stogo konstrukcija adekvačiai neįvertinta. Stogo konstrukcijos storis tėra ~1m, interjero vizualizacijose lubos rodomos kaip lygi plokštuma su stoglangiais - nematyti santvarų, arba nėra išplėtoti, kaip perdengiamas ~50m tarpatramis.

Numatyta žiūrovų tribūnų transformacijos galimybė.

K4 – Tvarumas

Sprendžiant iš brėžinių (fasado brėžinys nepateiktas), galinė ilgoji maniežo siena gausiai įstiklinta, - tai galėtų sąlygoti perkaitinimą.

Apibendrinimas.

Regis, esminė Projekto architektūrinė idėja yra fasadų modeliavimas, projektui nepavyksta atitolti nuo „dekoruotos dėžės“ įvaizdžio.

„JUDĖJIMAS ĮKVEPIA“

K1 – Miestovaizdis

Objektas siekia išsiskirti ir dominuoti aplinkoje, kas galimai keltų grėsmę greta esantiems vertingiems pastatams. Projektas pasižymi organiškais ir išraiškingomis formomis, tiesiogiai atspindinčią jo funkciją, - kita vertus, tai greičiausiai sąlygotų ir didesnę Projekto įgyvendinimo kainą.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Administracinių ir patalpų sportininkams blokas komponuojamas išilgai Šlovės alėjos. Jėjimas numatomas kampe prie Halės.

Pagal aprašymą fasadų „sienos - daugiasluoksnių plokščių, apdailai naudojamas architektūrinis plienas“ (?). Sprendžiant iš brėžinių, tai reiškia fasadinį stiklinimą ir metalo pagrindo išorės dangą, kas kiek disonuoja su aplinkiniu užstatymu ir gamtine aplinka.

Lenktos plano formos maniežo vidaus erdvė atliepia jo kontūrą. Viešosiose pastato erdvėse – žiūrovų hole ir kt. – vyksta daugiausia architektūrinės „dramos“ – ten fasadas „ilūžta“ ir jo erdvinė konstrukcija tampa esmine interjero dominante.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Požeminis parkingas su 255 vietomis netgi viršija prašomą programą. Kiltų klausimas dėl žmonių evakuacijos.

Pasiūlytas logiškas funkcinis zonavimas. Bent viena pasiūlytų laiptinių turėtų išeiti tiesiai į lauką.

Abejotinas funkcinis racionalumas – koridorius šalia Šlovės alėjos, už jo - persirengimo kambariai.

Nedetalizuotos Sąlygose prašomos pirmo aukšto transformacijos galimybės.

K4 – Tvarumas

AR trumpai paminėti ketinimai naudoti efektyvias technologijas, mažinančias energijos suvartojimą.

Apibendrinimas

Vienas ekstravagantiškiausių (ir, atitinkamai, brangiausių) darbų formodaros prasme, kiek susišaukiantis su stadiono rekonstrukcija kitoje alėjos pusėje.

„KLAM“

K1 – Miestovaizdis

Projekto stogas-parapetas atitinka detalijame plane numatytą stačiakampę užstatymo zoną. Pastato tūris švelninamas po parapetu įtrauktu stikliniu tūriu. Vienas jo užapvalintų kampų tampa pagrindiniu įėjimu.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Pagrindinis įėjimas numatytas prie KKR pastato. Pastatas sukomponuotas jo administracinę dalį nukeliant į pastato užnugarį. Perspektyvose dominuoja ortogonalūs parapetinės dalys. Kyla klausimas, ar kolonos yra būtina ar dekoratyvi pasto dalis.

Funkcionalią maniežo erdvę pagyvina lenktų formų tribūnos ir aptarnavimo patalpų (TV komentatoriai ir kt.) „balkonas“. Projektas pasižymi efektinga įėjimo erdve – ~13m aukščio holu, iš jo persimatančiu maniežu.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Numatytos patalpų transformacijos galimybė: mankštos, treniruočių, gimnastikos salių.

Apsaugos patalpa suprojektuota toli nuo įėjimų.

Kiek sudėtingiau bus eksploatuoti kavinę – antrame aukšte, nutolusią nuo pėsčiųjų srauto, Šlovės alėjos, ir, atrodo, neturinčią atskiro įėjimo ir galimybės veikti autonomiškai.

K4 – Tvarumas

Nors tvarumo aspektui skirtas visas AR puslapis, kiek abejotinas elementas yra praktiškai visi stikliniai pastato fasadai (tonuoto ir tonuoto matinio stiklo). Pramatomumas ir atvirumas yra teigiamas dalykas, tačiau tai turbūt užtikrintų ir įstiklintas pirmas aukštas ir stoglangiai. Didelis langų kiekis ne visiškai atitinka darnaus vystymosi principus.

Apibendrinimas

Modernizmo klasikos dvasiai artimas projektas; įtraukti stikliniai fasadai ir kolonų eilės kiek sušvelnina masyvų objektą.

„MUSCULUS“

K1 – Miestovaizdis

Vienas iš nedaugelio Projektų, besistengiantis išvengti „dėžės“ įvaizdžio. Objekto kampai užapvalinami ir nupjaunami, reaguojant į perspektyvas tarp pastatų. Autorių teigimu, „aliuzija į bėgimo takelį“.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Holų / administracinių / pagalbinių patalpų blokas projektuojamas iš Šlovės alėjos pusės, iš ten pat numatyti ir pagrindiniai įėjimai.

Fasadų išorės apdailai parinktas apdailinis betonas – solidi ir ilgaamžė medžiaga, deranti ir prie aplinkinių pastatų.

Pastatas sukomponuotas neignoruoja Šlovės alėjos perimetro: teigiamai vertintinas ir tūrio nusklembimas į alėjos pusę, vizualiai mažinant jo poveikį.

Maniežo erdvės akcentas – dantyto profilio stogas. Viešosios patalpos išplanuotos logiškai, vidaus apdailai siūlomas medis, suskambantis kaip kontrastas išorės betono apdailai.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Pastato funkcinė schema logiška. Stengtasi mankštos, treniruočių ir gimnastikos sales komponuoti kompaktiškai, greta maniežo erdvės.

Esama ir funkcinių neaiškumų: sprendžiant iš brėžinių, sportininkų įėjimas svarbesnis ir geriau išvystytas nei žiūrovų. Žiūrovų holas mažesnis, atrodo, kad sportininkų įėjimui skirta daugiau vietos. Kavinė taip pat sportininkų įėjimo. Gal sportininkų / žiūrovų įėjimai sumaišyti genplane?

Persirengimo kambarius būtų įmanoma išplanuoti ir taip, kad nesikirstų įėjimai / išėjimai.

Bene vienintelis darbas, apgalvojęs ir transporto judėjimo klausimą: siūlomi transporto kontrolės scenarijai renginių projektuojamame manieže arba stadione metu.

K4 – Tvarumas

AR minima galimybė ant stogo įrengti saulės jėgainę, pateikta schemutė apie papildomą saulės energijos ir kitių panaudojimą.

Apibendrinimas

Vienas kontekstualiausių projektų, besistengiantis modeliuoti masyvų maniežo tūrį ir mažinti jo vizualinį poveikį.

„OCHRA“

K1 – Miestovaizdis

Ortogonalus tūris su įlaužtu jėjimu ir įstrižais fasadų sudalinimais.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Pastatas sumanytas kaip monumentalus dviejų medžiagų (metalo ir stiklo) susidūrimas. Administracinių / pagalbinių patalpų blokas sukomponuotas išilgai Šlovės alėjos. Jėjimas iš Šlovės alėjos, akcentuotas įlaužimu.

Pastato architektūros raiška formomis (dramatiški susikirtimai) ir medžiagomis (rūdintas plienas) - aštroka.

Detalizuoti mažosios architektūros objektai.

Maniežo erdvės akcentas – trikampių segmentų denginio medinė konstrukcija. Viešosios patalpos sukomponuotos laisvo planavimo ir persiliejančių erdvių principu.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Abejotina parkingo evakuacija.

Logiškas bendras funkcinis zonavimas, su keliomis pastabomis. Sportininkų persirengimo kambariai suprojektuoti rūsyje. Kiltų klausimas dėl antro – trečio aukšto išplanavimų: treniruoklių ir gimnastikos salė nukelta į viršutinį trečią aukštą, o antras aukštas yra iš esmės vienas didelis holas. Prie jėjimo pirmame aukšte numatoma kavinė projektuojama be virtuvės. Ketvirtame aukšte planuojamos administracinės patalpos neturi langų, tik viršutinį apšvietimą per stoglangius.

K4 – Tvarumas

Energiją taupantys sprendimai aprašyti AR. Didelės įstiklintos fasadų plokštumos galimai neatitinka tvarumo principų.

Apibendrinimas

Profesionaliai išmodeliuotas, bet kiek aštrokas ir pernelyg monumentalus sprendimas, labiau gal tinkantis retesniai užstatymui už miesto centro ribų.

„TECTUM“

K1 – Miestovaizdis

Ortogonalus tūris plastiškais fasadais, autorių metaforiškai įvardintas „gaubtu“.

K2 - Architektūrinės idėjos originalumas ir vientisumas

Siūlomas sušvelninto silueto ortogonalus tūris. Lenktą fasado liniją šaligatvio lygyje atkartoja kiek mažiau lenkta parapeto linija. Tokia objekto plastika kiek primena Halės silueto plastiką (nors tai ir gal nebuvo autorių intencija). Holai / administracinė dalis komponuojama greta Šlovės alėjos. Fasadų įstiklinimas pirmo aukšto lygyje pakyla pasto kampe prie KKR suformuojant pagrindinį jėjimą.

Detalus konstruktyvinės dalies sprendimas. Transformacijos galimybės nedetalizuotos.

Projektas pasižymi detalumu ir apgalvotais konstrukciniais sprendimais, kas ir atsispindi maniežo interjere.

Pagrindinis jėjimas ir holas sukomponuotas kaip persiliejanči lygiagrečiai Šlovės alėjai einanti vidaus erdvė. Gana įspūdingas jėjimas pastato kampe – su ~11m aukščio vidaus erdve, ir persimatančiu maniežu.

K3 - Pastato struktūros funkcionalumas

Bendra funkcinė schema logiška. Kyla klausimas, ar būtina visus, žiūrovų, sportininkų ir personalo srautus įleisti pro tą patį jėjimą. Vertinat apsaugos aspektu, tai atrodytų logiška, tačiau, tarkim, varžybų metu būtų painiava.

Išplėtotą požeminę dalis – be a/m aikštelės ten komponuojama treniruoklių ir gimnastikos salė.

Ideali funkcinė schema – į sporto sales patekti pro persirengimo kambarius. Šio Projekto atveju, yra atvirkščiai – iš parkingo patenkama į apšilimo salę, tuomet galima eiti į persirengimo kambarius, ir grįžtama atgal į salę.

Kiek žemokos rūsyje įrengtos treniruoklių / gimnastikos / apšilimo salės (~3 m).

K4 – Tvarumas

Gana išsamiai aprašyti inžineriniai sprendiniai, paminint taupumą ir efektyvumą. Visgi, nemažos stiklo plokštumos keltų klausimų dėl perkaitimo.

Apibendrinimas

Profesionaliai sukomponuotas darbas, logiškai išplanuotos patalpos. Metalo kompozito išorės apdaila ir monumentalus formos modeliavimas kiek per stambūs aplinkiniam kontekstui.